מי שהיה פרק תשיעי פסחים צו.

מסורת הש"ס

מתני' מי שהיה מטמא לאכלי קדשים בטומאה לא לא: **אישסרי נמי עומאה אימורין.** דלא מיתייב בהו מטמא טומאה ואע"ג דאסירי מטמא זרות וכל זר לא יאכל קדש (ויקרא כב): **מכדי.** אוכל אימורין בטומאה מביאה אחרבי לחיובא: **מעומאה בשר.** דכתיב גבי אוכל בשר בטומאת הגוף אשר לה' לרבות את האימורין והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה': **היכא אקטרינהו.** שלא הוכשר בו מזבח: **שויסקי**(ה). **בשר לגי בשפוד: ג' מזבחות.** להזאת הדם אבל להקטרת אימורין לא היה שם מזבח: **מתני' מקום מבעשור.** אומר זה לשם פסח דכתיב בעשור לחדש הזה וגו' (שמות יב): **ועטון הוא כאגודים אזוב גרסי': לילה אחד.** מפרש בגמרא (נ"כ): **גמ' למשמרת.** ביקור שלא יהא בו מוס מבקרין אותו כל ארבעה וכתיב הזה ה"נ דממעטינ ד)[פסח דורות וכלן] שאר קרבנות: **מה להלן בו'.** ומי היכי דלדורות בתמיד בעי ביקור ה"ה ולאי לפסח דורות: **ופסח דורות נמי בו'.** בגימוטא: **שיהו כל עבודות של חדש הזה הזה.** כל פסחי דורות הוקשו זה לזה ומיהו לענין מקום מבעשור אמעטו מהזה והאי הזה דגבי ביקור דרשי ליה למלמדא אחרינא דמפרש ואזיל: **אלא הזה.** דגבי ביקור למה לי: **למעוטי פסח שני.** מביקור ארבעה ימים: **דכוותיה.** דהוי יום אחד כמו פסח מצרים ומי קא ממעטו דכוותה ממעטו והזה דגבי מקום מבעשור על כרחיך למעוטי פסח דורות אתא דאילו למעוטי שני לא איצטריך דהא אימעטו מהאי הזה דגבי ביקור וממעטו מביקור ארבעה ימים וממקום עשור דתרוייהו משמעי מההוא קרא דלמשמרת משמע ביקור ומקום ואידך הזה ממעטו פסח דורות ממקום בעשור אבל מביקור ארבעה ימים לא ממעטו ליה אם לא הפרישו מבעשור ובקשה שניה ושלשה טלאים מבעשור וכשעת שחיטה יקח ג' מהן: **לכדר' אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא.** בפ"ק דברכות נאמר כאן(ו) בלילה הזה ונאמר להלן(ז) ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה כו': **ערל.** שמתו אחיו מחמת מילה: **בן נכר.** שנתנכרו(ח) מעשיו לאביו שבשמים. נראה בעיני דלא גרסינן גבי הדדי כל ערל וגו' כל בן נכר וגו' הכי נמי כו'. אלא הכי גרסי' כל ערל לא יאכל בו הכי כו' אמר קרא ועבדת אלא בו למה לי בו המרת דת(י) פוסלת ואין המרת דת פוסלת בתרומה ואיצטריך למיכתב ערל כו'. ולא גרסי' אלא מעתה מוסב ושכיר כו' דהא מוסב ושכיר כולי' קרא יתירא הוא דמוסב ושכיר אוכל בפסח דמוסב זה קנוי כסף קנין עולם וגרלע ושכיר זה עבד עברי הקנוי קנין שנים ותרוייהו ישראל מעליא ניהו ואכלי בפסח כדאמרינן ביבמות בהערל (דף ע.) וקרא יתירא הוא ומופנה לגזירה שוה נאמר מוסב ושכיר בפסח ונאמר מוסב ושכיר בתרומה כדמפרש ליה התם ואידי דכתביה כתב בו דידיה. ולגאון הספרים לא ידענא מאי שיעורא דקא משני בו המרת דת פוסלת מאי שייך המרת דת גבי מוסב ושכיר הא ישראל מעליא ניהו ועוד הא דרשה מבו דגבי בן נכר דרשינן לה בהערל (שם:) ומלתה אותו אז הבעלים יאכל בו ואי לא מל את עבדו לא יאכל איהו דמילת זכריו ועבדיו מעכבת בפסח אם יש לו בן העומד למול או עבד אינו אוכל פסח עד שימול אותם דכתיב (שמות יב) המול לו כל זכר ואז יקרב לעשותו: **כדרבה א"ר יצחק.** כפ' הערל (יבמות עד.) נאמר ממנו בפסח (שמות יב) ונאמר ממנו במעשר (דברים טו) מה להלן ערל אסור בפסח אף כאן ערל אסור במעשר: ט)**כאחזון.** ואילא

מהו מדאישתרי טומאת בשר אישתרי נמי טומאת אימורין או דילמא מאי דאישתרי אישתרי מאי דלא אישתרי לא אישתרי אמר רבא מכדי טומאת אימורין מהיכא איתרבי מטומאת בשר דכתיב [1]אשר לה' [2]לרבות את האימורין כל היכא דאיתיה לטומאת בשר איתיה לטומאת אימורין [3]כל היכא דליתיה לטומאת בשר ליתיה לטומאת אימורין בעי רבי זירא אימורי פסח מצרים היכא אקטרינהו א"ל אביי ומאן לימא לן דלא שויסקי עבוד ועוד הא תנא רב יוסף ג' מזבחות היו שם על המשקוף ועל שתי המזוזות ותו מידי אחרינא לא הוה: **מתני'** [4]מה בין פסח מצרים לפסח דורות פסח מצרים מקחו מבעשור וטעון הזאה באגודת אזוב ועל המשקוף ועל שתי המזוזות ונאכל בחפזון בלילה אחד ופסח דורות נוהג כל שבעה: **גמ'** מנא לן דכתיב [2]דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו זה מקחו מבעשור ואין פסח דורות מקחו מבעשור אלא מעתה [3]והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה הכי נמי זה טעון ביקור ד' ימים קודם שחיטה ואין אחר טעון ביקור [5]והתניא בן בג בג אומר מניין [2]לתמיד שטעון ביקור ד' ימים קודם שחיטה שנא' [4]תשמרו להקריב לי במועדו ולהלן הוא אומר והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר מה להלן טעון ביקור ד' ימים קודם שחיטה אף כאן טעון ביקור ד' ימים קודם שחיטה שאני התם דכתיב תשמרו ופסח דורות נמי הכתיב [5]ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה [6]שיהו כל עבודות חדש זה כזה אלא ההוא הזה למעוטי פסח שני דכוותיה אלא מעתה דכתיב [6]ואכלו את הבשר בלילה הזה ה"נ דזה נאכל בלילה ואין אחר נאכל בלילה אמר קרא ועבדת את העבודה אלא הזה למה לי [7]לכדר' אלעזר בן עזריה ור"ע אלא מעתה דכתיב [7]וכל ערל לא יאכל בו ה"נ דבו אינו אוכל אבל אוכל בפסח דורות אמר קרא [5]ועבדת אלא בו למה לי [8]בו אינו אוכל אבל הוא אוכל במצה ומרור אלא מעתה [8](וכל) בן נכר לא יאכל בו ה"נ דבו אינו אוכל אבל אוכל הוא פסח לדורות אמר [9]קרא ועבדת אלא בו למה לי [10]בו המרת דת[11] פוסלת ואין המרת דת פוסלת בתרומה [12]ואיצטריך למיכתב ערל ואיצטריך למכתב בן נכר [13]דאי כתב רחמנא ערל משום דמאים אבל בן נכר לא מאים אימא לא צריכא ואי אשמעינן בן נכר משום דאין לבו לשמים אבל ערל דלבו לשמים אימא לא צריכא אלא מעתה [9]תושב ושכיר לא יאכל בו הכי נמי דבו הוא אינו אוכל אבל אוכל הוא בפסח דורות אמר קרא ועבדת אלא בו למה לי בו המרת דת פוסלת ואין המרת דת פוסלת בתרומה אלא מעתה [10]ומלתה אותו אז יאכל בו ה"נ דבו אינו אוכל אבל אוכל בפסח דורות אמר קרא ועבדת אלא בו ל"ל [14]בו מילת זכריו ועבדיו מעכבת [1]ואין מילת זכריו ועבדיו מעכבת בתרומה אלא מעתה דכתיב [11]ועצם לא ישברו בו ה"נ דבו אינו שובר אבל שובר בפסח דורות אמר קרא ועבדת אלא בו למה לי [15]בו בכשר ולא בפסול אלא מעתה דכתיב [12]אל תאכלו ממנו נא ממנו אי אתה אוכל אבל אתה אוכל נא בפסח דורות אמר קרא ועבדת אלא ממנו למה לי [16]לכדרבה א"ר יצחק: ונאכל בחפזון וכו': מנא לן דאמר קרא [13]ואכלתם אותו בחפזון אותו נאכל בחפזון ואין אחר נאכל בחפזון: ופסח דורות נוהג כל שבעה וכו': אמאי קאי אי לימא אפסח [17]פסח כל שבעה מי איכא אלא

למעוטי פסח שני דכוותיה. דפסח דורות מרבינן מועבדת דליכא למימר דהזה דמקומו מבעשור נמי נא למעטו פסח שני דאין מקומו מבעשור ולא נמעטו פסח דורות דהא לפסח שני לא איצטריך מין דלא בעי ביקור לא בעי נמי שיהא מקומו מבעשור:

אבל אתה שובר בפסח דורות אמר קרא ועבדת. תימה לריב"א אמאי איצטריך להכי ועבדת הא מין דכתיב בפסח שני ועבדת לא ישברו בו כל שבן בראשון:

אותו בחפזון ואין אחר בחפזון. קשה לריב"א אמאי לא פריך ואימא אומו בחפזון ואין פסח שני נאכל בחפזון אבל פסח דורות הכי נמי נאכל בחפזון מועבדת:

(סיים לעמוד כ):

נאכל בחפזון ליילה אחד והא לפסח דורות. ואם תאמר א"כ אמאי תנייה בלא בחפזון מין דשוים בזה ויש לומר דתנייה אגב דבעי למיתני וממולו כל היום ופסח דורות נוהג כל שבעה:

קודם

עין משפט נר מצוה

יט א מיי' פ"ז מהל' ק"פ הלכה ח:
כ ב מיי' פ"י מהלכות ק"פ הלכה טו:
כא ג מיי' פ"ח מהל' תמידין ומוסף הלכה ט:
כב ד מיי' פ"ט מהל' ק"פ הלכה ח:
כג ה סמ"ג הלכה ז:
כד ו מיי' פ"ט מהל' ק"פ הלכה ט [ופ"י הל"ח]:
כה ז מיי' פ"ז מהל' תרומות הל' י ויכ:

תורה אור השלם

1. הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּשַׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיְיָ וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ: ויקרא ז כ
2. דַּבְּרוּ אֶל כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בָּעֲשֹׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְיִקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׂה לְבֵית אָבֹת שֶׂה לַבָּיִת: שמות יב ג
3. וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעַרְבָּיִם: שמות יב ו
4. צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: במדבר כח ב
5. וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ יְיָ אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לְךָ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה: שמות יג ה
6. וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי אֵשׁ וּמַצּוֹת עַל מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ: שמות יב ח
7. וְכִי יָגוּר אִתְּךָ גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיְיָ הִמּוֹל לוֹ כָּל זָכָר וְאָז יִקְרַב לַעֲשֹׂתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל עָרֵל לֹא יֹאכַל בּוֹ: שמות יב מח
8. וְיֹאמַר יְיָ אֶל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח כָּל בֶּן נֵכָר לֹא יֹאכַל בּוֹ: שמות יב מג
9. תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל בּוֹ: שמות יב מה
10. וְכָל עֶבֶד אִישׁ מִקְנַת כֶּסֶף וּמַלְתָּה אֹתוֹ אָז יֹאכַל בּוֹ: שמות יב מד
11. לֹא יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וְעֶצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ בוֹ כְּכָל חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: במדבר ט יב
12. אַל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם כִּי אִם צְלִי אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל כְּרָעָיו וְעַל קִרְבּוֹ: שמות יב ט
13. וְכָכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמַקֵּלְכֶם בְּיָדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחִפָּזוֹן פֶּסַח הוּא לַיְיָ: שמות יב יא

רבינו חננאל (המשך)

דיליף הזה הזה מעבדתי בארץ מצרים. וכתיב ביה כחצות הלילה אני יוצא וגו', מה להלן הזה דכתיב עד חצות אף הזה דכתיב כאכילת פסחים עד חצות. ופירושו בפוסקא זו.

אקשינן תוב אלא מעתה כל ערל לא יאכל בו ואכל בן נכר לא יאכל בו דכתיב בפסח מצרים, נדחו פסחא מצרים וכשרין הן בפסח דורות. ושנינן שאני התם דכתיב ועבדת כדאמרן, ומרבינן בפסח דורות מועבדת אכילת הבשר בלילה הזה הדחית ערל ובן נכר ותושב ושכיר. פי' גר תושב ושכיר ולא גר צדק פסילות ומשומדות, ועיכוב אכילתו בפסח עד שימול עצמו וזכריו ועבדיו. ושבירת עצם בו, ואכילת נא ממנו, אלו כולם נתרבו מועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה שיהו כל עבודות של חדש הזה כזה. פי' בפסח דורות. וכיון דאתרבי פסח דורות כפסח מצרים, ממנו ממנו דכתיב בפסח מצרים דמשמע ממעט למה לי. ושנינן הני ממנו ממנו בעינן להו כדדרשינהו רבא משמיה דר' יצחק ביבמות פ' הערל דאמרינן מנין לערל שאסור במעשר, אמר רבא אמר ר' יצחק תלתא ממנו כתיבי בפסח, חד לגופה, וחד מופנה לדון ממנה גזירה שוה, וחד ליתן עשה אחר לא תעשה, ושלשה ממנו כתיבי במעשר חד לגופיה וחד שמותר לסוך שמן של מעשר שני שנטמא כו', וחד מופנה לדון ממנו גזירה שוה. ופסח דורות נוהג כל שבעה. איקימנא הכי דאכילת בשר נוהג בזה כאשר נוהג בזה. למה לי דכתב רחמנא הזה. ושנינן לא בא הזה אלא לכדר' אלעזר בן עזריה

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה שרסקו. נ"ב בקדושין דף ט ע"ב:

מוסף רש"י

אשר לה' לרבות את האימורין. להמחיב כדת מאוכלן בטומאת הגוף, דאשר לה' קרא יתירא הוא למילדא ביה דבר שהוא עולה לגבוה (בחרים לו:) דהוה ליה למכתב מזבח השלמים וטומאתו עליו, וכתיב אשר לה' לרבות אף בשר הקרב לה' אפס אכלו בטומאה עונש כרת (לעיל כד:). מה להלן טעון ביקור ד' ימים קודם שחיטה. שמיהא שמיהא לגאולה שה, מה פסח מבעור ד' ימים דמקום מבעשור ושחיטתו ביי"ד, אף תמיד טעון ביקור ד' ימים (מנחות מט:). בו המרת דת פוסלת. דאם תמיד דתו ומתנכרו מעשיו לאביו שבשמים אמר רחמנא לא יאכל בו (יבמות עא.).

רבינו חננאל

מדאישתרי טומאת בשר אישתרי נמי טומאת החלבים או לא. ופשיט רבא טומאת אימורין מטומאת בשר איתרבו, שנאמר אשר לה' לרבות האימורין, וכיון דליתה לטומאת בשר ליתה לטומאת אימורין. בעי ר' זירא אימורי פסח מצרים היכא אקטרינהו. אמר ליה ומאן לימא לן דלא שויסקי עבדינהו. כלומר צלו אותם מיני מאכל ואכלום. ועוד הא תאני רב יוסף שלש מזבחות היו שם, אחד המשקוף ושתים בתי המזוזות שנתנו עליהם מן הדם, ומזבח להקרבה לא היה שם, הלא משמע שאכלום.

[**מתני'**] מה בין פסח מצרים לפסח דורות פסח מצרים מקחו מבעשור וכו'. מנא לן דכתיב ויקחו להם, זה מקחו מבעשור ולא לדורות מבעשור.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com